

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi G. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 9 października 2007 r., sygn. akt I Ca (...),
wydanego w sprawie z powództwa J. M.

przeciwko G. B.

o ochronę posiadania lokalu mieszkalnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwana złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 9 października 2007 r. Wyrokiem tym zmieniono wyrok Sądu Rejonowego z dnia 28 maja 2007 r. i przywrócono powodowi posiadanie lokalu mieszkalnego położonego w Ł. w budynku przy ul. M. Zaskarżonemu wyrokowi pozwana zarzuciła naruszenie: art. 336 k.c. w zw. z art. 338 k.c. i art. 344 k.p.c., art. 5 k.c., art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 325 k.p.c., art. 328 § 2 w zw. z art. 233, art. 382 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., art. 445 k.p.c. w zw. z art. 58 § 2 k.r. i op. i art. 205 k.p.c. Pozwana wskazywała, że wzruszenie zaskarżonego roszczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest obecnie możliwe. W wyniku zaskarżonego wyroku skarżąca poniosła szkodę w mieniu w wysokości 2.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia

szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, iż szkoda nastąpiła ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie stosownych dowodów. Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie odpowiedniego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (tak np. postanowienie z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nieopubl.; postanowienie z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141). Koszty procesu, którymi strona została obciążona w kwestionowanym w skardze orzeczeniu, nawet gdyby zostały one już uiszczony przed wniesieniem skargi, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c. (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06 nieopubl.). Za ukształtowane w judykaturze należy uznać stanowisko, zgodnie z którym przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość jej wystąpienia w przyszłości (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 marca 2007 r., IV CNP 29/07, z dnia 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06).

Z treści skargi wynika to, że jednak został spełniony wymóg przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Wprawdzie skarżąca wskazuje na to, że poniosła szkodę w mieniu w kwocie 2.000 zł [s. (...) skargi], ale określa tę szkodę jako „koszty przegranego procesu oraz wydatki związane z wymianą zamków w całym domu”. [s. (...) skargi]. W końcowym fragmencie skargi skarżąca stwierdza także, że „poniesie też stratę majątkową związaną z utrzymaniem domu, wymianą zamków i koniecznością eksmitowania powoda”. Jak stwierdzono wcześniej, koszty procesu, zasądzone w kwestionowanym w skardze wyroku, nie stanowią szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 k.p.c. To samo odnosi się do szkody jeszcze nieistniejącej w chwili złożenia skargi.

W związku z tym, że skarżąca nie spełniła wymogu skargi przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., należało jej skargę odrzucić jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).